

NOVÝ DOMOV

Stela

Ellen Milesová

bambóok

bambôk

NOVÝ DOMOV

Stela

Ellen Milesová

Kapitola 1

„Už bychom tam za chvíli měli být,“ oznámil tatínek Kájovi a rozhlížel se z jejich dodávky po okolí. „Dávej pozor, jestli neuvidíš nějakou ceduli s nápisem Křišťálové jezero.“

„Tam! Tam!“

Kája se udiveně obrátil na svého mladšího brášku Adámka. „Co to povídáš?“ zeptal se ho. „Vždyť ani neumíš číst.“

Adámek vesele nadskakoval v autosedačce. „Umím, umím!“ Pak ukázal z okénka. „Tam!“

Kája se otočil a vyhlédl z okénka právě včas, aby uviděl velikou ceduli, na které stálo: **VÍTEJTE U KŘIŠŤÁLOVÉHO JEZERA**. Pod nápisem byl obrázek průzračně modrého jezera obklopeného borovicemi.

„Má pravdu!“ usmál se tatínek a zapnul blinkr. „Tohle musí být naše odbočka.“

Kája se sesunul zpátky na své místo a najednou se cítil unavený, i když posledních pár hodin jenom seděl v autě. „Stejně bych byl radši, kdyby jela Líza s námi,“ postěžoval si tatínkovi. „Nebo kdybychom mohli zůstat doma s ní a s tím novým štěnětem.“

Původně měly jet pod stan všechny Petříkovic děti, ale Kájově starší sestře zavolala na poslední chvíli paní Dubnová – majitelka psího útulku, kde Líza ve svém volném čase pomáhala. Paní Dubnová dobře věděla, že si Petříkovi často berou do dočasné péče štěňata, která nemají domov, a proto se na Lízu obrátila s prosbou, jestli by se neujali štěňete, které si v útulku nemohla nechat. Kájova sestra toho o psech věděla víc než většina dospělých. Žadonila tak dlouho, až jí maminka dovolila zůstat doma a postarat se o to „štěně v nouzi“.

„Maminka z toho taky asi nemá moc velkou radost,“ řekl tatínek. „Těšila se, že bude o víkendu sama a bude si moct v klidu domluvit sraz s přáteli.“

Každý rok maminka organizovala víkendové setkání se svými třemi kamarádkami z vysoké školy. Jeden rok dokonce vyrazila až na druhou stranu země, aby se mohla vidět „se svými holkami“, ale letos měly všechny přijet za ní. Maminka strávila poslední týden uklízením celého domu, a dokonce koupila do obývacího pokoje nové závěsy.

„Hlavu vzhůru,“ povzbudil Káju tatínek. „Zapomeň na Lízu a na to štěně. Užijeme si bezvadný klučí víkend! Jen ty, já, Brok a Adámek. Kluci, do toho!“

Kája se musel zasmát. „Kluci, do toho!“ zopakoval a otočil se na Adámka, který se vesele culil v autosedačce, a na Broka spokojeně ležícího vzadu ve svém psím pelíšku.

Brok byl jediný pes, kterého si Petříkovi nechali u sebe v péči napořád. Kája ho miloval z celého srdce, od konce jeho neposedného ocásku až po špičku roztomilého čumáčku. Nedokázal si představit, co by mohlo být lepší než víkend pod stanem s tím nejlepším čtyřnohým přítelem.

Kája se narovnal a zeptal se tatínka: „Jak velký má vůbec být ten kemp?“

„Ani nevím,“ přiznal tatínek. „Našel jsem ho na internetu a všechno jsem domlouval po telefonu. Ti lidé, kteří to tam vedou, se zdáli moc milí.“

„A má být u jezera?“ zeptal se Kája.

„U jezera a v lesích. A vsadím se, že tam ani nebude moc lidí, když už je teď v noci chladněji.“

„Jaké ryby tam vlastně budeme chytat?“ zajímal se Kája.

„To nevím. Možná okounky nebo velké zubaté štiky.“ Tatínek se zazubil na Káju a hlasitě zacvakal zuby.

„Jestli chytím štika, budeš ji z háčku sundávat ty,“ otrásl se Kája. Představa velké zubaté ryby se mu vůbec nelíbila.

„Štika!“ zapištěl Adámek. „Štika klika šup do bžicha!“

Všichni vyprskli smíchy.

„Koukejte, není to tamhle?“ ukázal Kája na další ceduli. „Fajn kemp u Fialů?“

„To je ono!“ přikývl tatínek a odbočil na lesní cestu. „Ten pán, se kterým jsem telefonoval – asi pan Fiala –, říkal, ať si vezmeme mapu z verandy před srubem a potom vyrazíme přímo k našemu tábořišti.“

Zaparkoval dodávku před velkou dřevěnou chatou se zelenými okenicemi. „Tohle bude nejspíš ten srub – a tamhle je krabice s mapami,“ ukázal Kájovi. „Mohl bys tam skočit a jednu nám vzít?“

Kája si rozeplnul pás, vystoupil z dodávky a z plných plic se nadechl čerstvého vzduchu, který voněl po borovicích. Byl tak svěží, že z Káji hned spadla veškerá ospalost a rozmrzelost, kterou cítil po cestě. Najednou se nemohl dočkat, až uvidí jezero a jejich tábořiště. Vystoupal po širokých dřevěných schodech na rozlehlou verandu. Po celé její délce byla rozestavěná zelená dřevěná houpací křesla. Z krabice s nápisem MAPY KEMPU vydal jednu mapu. Hned vedle byla umístěná skleněná vitrína, ve které visel list papíru nadepsaný „Novinky z Fajn kempu u Fialů“.